

Samtidigt får inte arbetet mot terrorism innebära att åtgärderna i sig kränker demokratiska rättigheter som att kunna resa fritt, ha sin korrespondens fredad från utomståendes insyn, och kunna meddela sig i den digitala världen.

Dessa rättigheter ska ställas mot behovet att förebygga terrorism. Om det samhälleliga intresset för att förebygga terrorism då väger tyngre, då får medborgarna tåla inskränkningar i sina enskilda rättigheter.

Men hur den avvägningen görs, måste analyseras och förklaras. Detta saknas i utredningen. Om lagstiftaren vill införa så allvarliga tvångsmedel måste det i vart fall redovisas hur ett missbruk av dessa åtgärder ska kunna stoppas och lagföras. Det är särskilt viktigt med tanke på att vad som anses som terrorism eller terrorister inte är ett statiskt begrepp. Det förändras i takt med de hot som riktas mot samhället.

Journalistförbundet uppfattar utredningen som ensidig där Säkerhetspolisens behov, uppgifter och upplysningar godtas som en sanning. Det är måhända korrekt, men motiverar det en lagändring? Finns det andra sätt att möta terrorism och understödjande av terrorism? Det framgår inte av utredningen.

Ett så långtgående förslag som utredningen lägger fram måste - som all lagstiftning - genomsyras av rättssäkerhet, transparens och förutsägbarhet. Som förslaget nu ser ut präglas det istället av alltför stort godtycke.

Med vänlig hälsning
SVENSKA JOURNALISTFÖRBUNDET

Jonas Nordling
Förbundsordförande

Pär Trehörning
Jurist och ombudsman

